

som forhindrer Færdsel. Baade Land- og Bybeboere ved det og har benyttet sig af Retten til at færdes i Mark og Skov, og ikke alene i almindelige Skove, men i vidt Omfang staaer store Parker i private Folks Eje aabne for Publikum. Dette er noget værdifuldt, som det gælder om at bevare. Jeg tror, at man staaer i Fare for ved dette Lovforslag at sætte noget af det, man ønsker at bevare, over Styr til Fordel for en Ret af ringe Omfang, thi begynder man først at anvende Magt overfor Folk, der fuldkommen frivilligt aabner Adgang til deres Ejendom, og vil fratage dem Ejendomsretten paa særlige Punkter, udsætter man sig for, at der breder sig den Forestilling, at kun det, der saaledes er fredet, skal der være Adgang til, og det andet vil man efterhaanden lukke for. Derfor tror jeg, at denne Lov, for saa vidt den tilsigter at gribe ind i Ejendomsretten og give fri Adgang for Folk til at færdes paa anden Mands Ejendom, modvirker sit Formaal.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det er ikke langt fra, at man bliver ganske uhyggelig til Mode, naar man hører de to ærede Talere, der nu sidst har haft Ordet, navnlig det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss). Han pegede for det første paa de Fejl, der er begaaet af København og Gentofte Kommune i Retning af, at man har ladet private købe de Arealer, der grænser op til Sundet. Det betegnede det ærede Medlem som ikke værende videre forudseende og klogt o. s. v., og det har han naturligvis ganske Ret i. Der er blot dertil at sige, at det er hans egne Meningsfæller, der har handlet saaledes, baade som Medlemmer af Kommunalbestyrelserne og som de, der har købt Strandrettighederne langs Strandvejen. Det ærede Medlem taler vistnok ud fra den Forudsætning, at han siger noget nyt, og som om han var baade personlig og som Medlem af sin Klasse ganske uskyldig i det, der er sket. Det virker nu ikke saa ganske hyggeligt. Paa mig virkede det i alt Fald ret farisæisk, navnlig naar man saa hører den Slutningsbemærkning af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at nu er der ikke Tale om, at man paa nogen anden Maade kan gøre det Forhold om end ved at afkøbe disse Kapitalister, som har købt Forstranden, deres Rettigheder og betale dem — det ærede Medlem sagde ikke i dyre Domme, men vi kender ad Erfaringens Vej, hvorledes

saadant noget gaar for sig. Det er jo et ømt Punkt i Højres Samfundsopfattelse, der her røres ved. Saa snart man rører ved noget af det, der kan betegnes som den private Ejendomsret, er det, som om man rører ved en Byld, saa gyser det i de ærede Medlemmers Krop, saa farer de sammen, saa værges de sig, saa er de lige saa bange som en Kone, der skal have en Tand trukket ud. Imidlertid vil jeg sige til de ærede Medlemmer, der som Udvalgsmedlemmer faar med denne Sag at gøre, at der efter min Opfattelse ikke er nogen Anledning til i væsentlig Grad at gaa ind paa de Herrer's Opfattelse om, at det, der nu er at gøre, er at tilbagekøbe til fuld Erstatning o. s. v. Jeg vilde sætte meget mere Pris paa, at Medlemmerne af Udvalget holdt dette Spørgsmaal rent og klart frem for Offentligheden i den Betænkning, som de til sin Tid skal afgive. Lad os kun tage en Kamp paa dette Spørgsmaal! Naturligvis bliver det en uhyre langvarig Kamp, men ligesom vi i sin Tid, da man fra Højres Side, naar vi sagde om det, at det havde brudt Landets Forfatning, tilraabte Venstre og Socialdemokratiet, at det var afskyeligt af os at tale saaledes, og haanende tilføjede, at hvis vi blev ved at tale paa den Maade, vilde vi aldrig komme nogen Vegne med dem, vi kunde tale fornuftigt med dem, saa kunde vi ogsaa faa dem til at gøre visse Indrømmelser o. s. v. — ligesom vi den Gang ikke lyttede til Højres Røster, men talte og handlede, som vi fandt, vi burde tale og handle, saaledes vil jeg ogsaa nu anbefale Medlemmerne af det Udvalg, der bliver nedsat, i dette Tilfælde ikke at gaa paa Akkord med de Herrer. Den Tale, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) holdt her i Dag, virkede paa mig med mit Kendskab til det ærede Medlem paa en Maade, som vanskelig lader sig udtrykke herfra. Man sad og vidste ikke rigtig, om det ærede Medlem talte ud fra ganske manglende Begreb om det, han talte om, eller om han søgte behændigt at skjule det, hvorom Talen i Virkeligheden drejede sig. Jeg retter en Henstilling til de ærede Medlemmer, der i Udvalget faar med denne Sag at gøre, at de ikke gaar paa Akkord. De er efter min Opfattelse allerede ved Behandlingen af Lovforslaget i Fjor gaaet alt for langt i Retning af at gaa paa Akkord og slutte Kompromis med den Opfattelse, der paa en saa hyggelig Maade repræsenteredes af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds.